

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lapszétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Gazdasági és közjogi különválás.

Pécs, 1899. szeptember 12.

Hogy milyen rozoga az a tető, amely alá az Ausztriával való gazdasági kiegyezést hozni sikerült, azt fényesen igazolja Horánszky Nándornak, e munka létesítésében közreműködött egyik főfaktornak vasárnap választói előtt tartott beszéde. Kitűnik ebből, hogy milyen megokolatlan volt azok reménykedése, akik a kiegyezést teljesen biztosítottak tartották minden további veszedelem ellen az által, hogy azt a magyar országgyűlés egyoldalú intézkedéssel törvénybe iktatta, Ausztriára pedig a 14. §. segélyével oktroyálták.

Kitűnt, hogy a logika örök törvényeit semmiféle csűrös-csavarással nem lehet büntetlenül a sárba taposni; közösségre való szövetekezést nem lehet egyoldalúan megcsinálni, ha ahhoz a másik fél hozzá nem járul. Már pedig az, aki Ausztria részéről ehhez a mi egyoldalú rendelkezésünkhöz hozzájárult, az osztrák császár, nem az a fél, a kivel közösségre szerződhetünk, hanem az osztrák állam, a melynek ilyen szövetség megkötésére törvény szerint egyedül jogosított organuma az alkotmányos képviselő.

Abból, hogy a másik félnek ez a törvényes képviselője a közösségre való szövetekezésnél mellőzve lett, ime Horánszky szerint is a kiegyezésnek oly veszedelme származott, amely nemcsak ezt, de még a pragmatika szankcióban elvállalt kapcsot is széttöréssel fenyegetheti. Mert a gazdasági rendezés ellen az izgatások Ausztriában ma is napirenden vannak; izgatnak a 14. §. alkalmazása ellen s telelarmázzák a világot azzal, hogy a létrejött rendezés Magyarországnak jogtalan előnyöket biztosít.

Horánszky ezt csak az osztrák pártok agitacionális fegyverének tartja, melyet belső háborúk céljaira kihasználnak, de az ellenünk való rosszakarat dokumentálására is érvényesítenek. Nos, ha a 14. §. alkal-

mazása elleni izgatás agitacionális fegyver is, azt Horánszkynek is el kell ismernie, hogy igazságos fegyver, mert a 14. §. alkalmazása a közös gazdasági viszony rendezésére az osztrák alkotmány szempontjából is törvénytelen dolog, minthogy a 14. §-t az osztrák alkotmány is csupán Ausztria belügyeire vonatkozólag ismeri el kisegítő eszköznek.

Ami pedig azt az izgatást illeti, hogy a bekövetkezett rendezés Ausztriára nézve sérelmes előnyöket biztosít Magyarországnak számára, az csakugyan a legnagyobb mértékben oktalan és igazságtalan, de éppen azért, mert igazságtalan, fényes igazolása annak, hogy a gazdasági közösség örökös kuforrása a két állam áldatlan civakodásának, amely csak abban az esetben csillapodhatik le, ha Magyarország a béke kedvéért jogos és törvényes igényeit továbbra is kész föláldozni az osztrák kapzsiságnak.

Ez a viszony eleve lehetetlenné teszi a békés együttélést, a jó egyetértést a két állam között, de az oktalan bécsi udvari politika rövidlátása a „nagyhatalmi állás megmentése” címén eléje teszi az örökös civakodás melegágyául szolgáló közös vámterületet és gazdasági egységet a belső nyugalmat és intenzív gazdasági gyarapodást biztosító külön, önálló gazdasági berendezésnek.

Nagyon helyesen utalt arra Horánszky vasárnapi beszédében, hogy ha az osztrákok sérelmesnek tartják a 14. §. által rájuk oktroyált kiegyezést, hát állítsák helyre parlamentjük munkaképességét, vessék el a kiegyezést oktroyáló császári rendeleteket és proklamálják a teljes gazdasági különválást. *Ezzel kiküszöböltetik minden civakodási anyag* és mindkét állam teheti azt, ami neki tetszik.

Ehhez aztán még a saját véleménye gyanánt hozzáteszi Horánszky, hogy *inkább, mintsem állandóan civakodjunk és ezáltal a szankció pragmatikában elvállalt kapcsot*

is lazítsuk, törjük kétfelé a gazdasági közösség kenyerét, mert hiszen ennek ugyanis előbb-utóbb be kell következnie, ha Ausztriában a higgadt belátás és méltányosság tekintetei fölül nem kerekednek.

De hát ugyan van-e, aki látta valaha, hogy Ausztriában Magyarországgal szemben a higgadt belátás és méltányosság került volna fölül s ki várhatja ezt ezentúl, mikor az ottani kormányok is mindig Magyarországot igyekeznek odadobni engesztelő áldozatul a saját marakodó pártjaiknak, hogy a belső viszálykodásban szünetet nyerhessenek tőlük.

És ilyen körülmények között mért várja Horánszky, hogy az osztrákok dobjanak ki minket a gazdasági közösségből, mikor ez nekik úgy anyagilag, mint a saját külön politikai céljaik kivívásában csak előnyükre szolgálhat. És hogyan lehet a nagyhatalmi állás nélkülözhetlen előfeltételének tartani a gazdasági közösséget, amely mindkét államban az elégtelenség, a civakodás, széthúzás és gyűlölség kuforrása, amely az osztrák birodalmat szétrobbantással fenyegető belső fajharcnak leghatalmasabb fegyvere?

De hasonló fegyvert képez a dühöngő osztrák pártok kezében a közös ügyeknek az a berendezése is, amely a hatvanhetes közjogi alap folyamánya. Csak ez a közjogi berendezés teszi az elégedetlen osztrák pártok kezében olyan félelmes fegyverré a delegáció választásának meghiusítását. Most a német pártok használják ezt a fegyvert, hogy a nyelvrendeletek visszavonását és a kiegyezés revízióját kikényszerítsék; holnap a csehek vehetik föl ugyanezt a kétélű fegyvert nemzeti és talán esetleg még állami különállásuk kivívására; holnapután a szocialisták harcolhatnak vele egy új államrend érdekében: hát hol fog ez megállapodni?

A német obstruálók statuálják a példát, hogy csak a közös ügyeknek a hatvanhetes közjogi alapon való intézését kell

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

A magy. kir. szab.

Osztály-Sorsjáték

4. sorsjáték VI. osztályának huzása

a következő napokon történik:

Teleki Zsigmond

Szeptember 13, 15, 16, 18, 19, 21, 22, 25, 26, 28. és 29-én
(naponta 2000 szám).

Szeptember 30. és október 2. és 3-án (naponta 1500 szám).

Október 5, 6. és 9-én (naponta 1000 szám).

Október 11-én (e napon 500 szám).

A VI. osztályban 30.000 drb. sorsjegy 9.550.000 koronát nyer, és a legnagyobb nyeremény szerencsés esetben 1 millió korona.

Az általam eladott sorsjegyek nyereményeiről naponként sürgönyileg leszek értesítve és miután ezen értesítéseimet a nyerő feleknek ugyancsak sürgönyileg rögtön továbbítom, t. cz. vevőimnek azon kellemes előnyt biztosíthatom, hogy már a következő nap huzásán is résztvehetnek és így lehetséges, hogy 1 betétösszeggel szerencsés esetben 18 nyereményt csinálhat.

A vételi sorsjegyek ára a VI. osztályban:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{8}$
80 frt	40 frt	20 frt	10 frt

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

a magy. kir. szab. Osztálysorsjáték főelárusítója
Pécs, Siklósi-országút 29. szám.

megakasztaniok s ezzel elérhetik még oly igazságtalan követeléseik teljesítését is, s ezt a példát buzgón fogja utánozni Ausztria mindmegannyi széthuzó eleme. Hát nem volna okosabb, helyesebb s magának a birodalom külső tekintélyének megszilárdítására is előnyösebb, ha megszüntetnék egészen a birodalmi közös ügyeknek mai rendszerét s áttérnének a tiszta perszonál unióra, a mikor az osztrák fajharc kezéből kihullana az a fegyver, a melylyel most az egész birodalom testén vághatnak halálos sebet?

Ezen a kérdésen egész könnyedén siklott át Horánszky vasárnapi beszédében azzal a kijelentéssel, hogy „biznunk kell abban, miszerint Ausztria népei szívükön hordva a közös uralkodó abbéli atyai jóindulatát, hogy ottani országait alkotmányos jogokkal ruházta föl és ezt épségben is akarja tartani, *nem fogják belső bajait átjátszani arra a térre is, melyen már a monarchia és a velünk való kapcsolat iránti kötelességeik teljesítését fognák megtagadni.*»

Csattanós válaszul szolgál erre a nagy bizakodásra Wolf német nemzeti képviselőnek választói előtt ugyancsak vasárnap tett ama kijelentése, hogy *a delegáció megválasztását élete kockáztatásával is meg fogja akadályozni.*

Nos azt mindenki tudja, hogy Wolf úr és társai részéről az ilyesmi nem szokott üres fenyegetőzés maradni, hanem azért Horánszky és valószínűleg a magyar kormány is ölbe rakott kezekkel bizakodik az osztrákok loyaltásában és kötelességteljesítésében.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Musette.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Amint itt ülök íróasztalom előtt, kutatva régi emlékeim között, egy arckép kerül kezembe.

Ugy elnézem azt a magas homlokú, lágy vonású arcot, melynek homlokára rá van sütve a végzet bélyege, mely szinte egyforma sorsra praedestinálja az ilyen álmódóva a minden-ségbe tekintő szemek tulajdonosait, s fülemben cseng a költő szava:

»Ábránd az élet megrontója,
Mely kancsalul festett egékbe néz« . . .

Megtfordítom az arcképet, melynek háttára vékonyvonású, szinte leányos betűkkel van felírva az a néhány szó: »Barátomnak. Emléül. Béla.«

Szegény Szivay Béla! Midőn e névre gondolok, üres sivár lelkemben oly édesen fájdalmas érzés támad, mintha egy láthatatlan kéz lágyabb hurokat pengetne, mintha egyszerre kiesném a rideg való fázékony keretéből, s ismét az a vidám, gondtalan bohémgyerek volnék, ki akkor voltam, midőn ez a fénykép birtokomba jutott.

Szivay Béla! Emlékezetes, örökké emlékezetes marad előttem ez a név, életem köny-

H i r e k.

Pécs, 1899. szeptember 12.

Válasz Ilus levelére.

Kedves Iluskám! — Az első szerelmemről irjak neked? — Jaj, fiacskám, az tura kis história volt ám nagyon! Ugy csöppentem belé, mint a légy a tejbe.

Hiszen tudod, hogy én mindig egy magas, barna, napsütötte ábrázatu, fekete szemű ideálról álmadoztam; és képzeld el már most, hogy az utamba vetődik egy fehér-, lányos-arcu, kékszemű ifju.

A regényekben olvastam, hogy mikor a hősnő először találkozik hősével, fölkiált: ez ő!

Bizony én bennem semmi sem kiáltozott s épen ezért szentül meg voltam győződve, hogy az én »ő«-m még csak ezután fog következni.

Azért csak mulattam az én lányos arcu ifjammal, mert szellemes ember volt és — ami fő — eredeti.

Mikor aztán valahogyan az eszemhez kaptam, jaj galambom, akkor már benne voltam a sauce-ban. (És még ha paradicsom lett volna!) Hogy mit szerettem meg rajta tulajdonképen, Isten ucsse, máig se tudom. No, az igaz, hogy szerény, jó fiúnak látszott

Hanem volt egy igen, igen nagy hibája (ezt csak később vettem észre) — szörnyű csapodár volt!

Engem is megcsalt ám, egy szép barna leány miatt.

»Jól van — gondoltam magamban — ha neked a szép arc imponál, hát csak tessék! Majd megmutatom, hogy én is akadok még olyanokra, akiknek tetszem.« És megmutattam. Persze mikor aztán látta, hogy én nélküle is tudok mulatni, az már bántotta a hiuságát: akkor már jött volna vissza.

Egyszer ott ültünk a kaszinóban és szörnyen mulattunk: vicceltünk, nevetgáltunk a fiatal emerekkel; (nekem szilaj kedvem volt!) Ő meg odatelepedett a közelünkbe egyik barátjával és nagyon rossz kedve volt és egész este ott végig nézte a mi multságunkat (!).

(Persze a szép barna leány nem volt akkor ott.)

Nekem meg pokoli örömem telt abban, hogy megmutathatom, hogy nem törődöm vele. Egész este egy pillantásra se méltattam, sőt

vének jó részét tölti be. S amint most elnézem ezt a képet, felelevenednek szemeim előtt azok a lágy vonások, az a finom metszésű halvány férfi arc, mintha fájdalmas mosolyra huzná vékony ajkait, ugy mint akkor, . . . utoljára . . . azon az emlékezetes napon!

Egyszerre feltámadnak emlékeimben a rég elmúlt idők történetei, mintha azokat nem is boritaná a mult néhány éves fátyola.

Magam előtt látom azt az érdekes arcu fiatal festőt, ki telve volt teremtés vágygyal, idealizmussal.

Örökké lázas agyának minden gondolata, minden szava egy-egy ábránd, elérhetlen ideál, magasratörő lelkének egy-egy sóhaja, mely messze szállt megértetlenül, semmivé lett teljesítenül, elveszett mint a hang a sivatagban, nem hagyva hátra mást, mint a vágy maró kinjait, melyek epesztették, sorvasztották azt a fiatal életet.

Mintha ez az ember azért lett volna teremtve, hogy magasra törő eszméinek martirjaként bukják el, hogy mint ideális szerelmének áldozata szálljon sirba, mint áldozata annak a szerelemnek, melyen tiszta, ideális eszmevilága nem tűrt foltot, nem tudja túlnéni azt, ha érzelmei hófehér csillogó fátyolán folt esik.

Ugy halt meg mint valaki, kit édes mély álomból — melyben talán az égiekkel társalgott — durva kézzel felebresztenek, s álmában szédületes magasságból esve alá, midőn a földre ér: szive megszakad.

mikor hazamentünk se köszöntettem magamnak általa (amit nyomban meg is bántam).

Akkor éreztem életemben először, hogy milyen édes a boszú.

De csak addig, amig ott voltunk a casinóban, mert ami azután jött — eh, jobb arról nem is írni.

Később, mikor már beleuntam a boszszuállásba (tudod, hogy hamar megunok mindent) akkor félig-meddig kibékültem vele. Aztán egyszer nagy estély volt nálunk; igen sok fiatal embert hívtunk meg. Őt is meghívtuk. Azt hiszed, eljött? Nem jött el.

Én bizony nem sokat törtem a fejemet azon, hogy miért nem fogadta el a meghívásunkat, hanem kacagtam, daloltam, vigadtam egész este. Óh milyen pompásan mulattam én akkor. Hiszen volt ott elég fess fiatal ember, a város színe-javából: már miért is busultam volna?

Hanem ami azután jött — eh jobb arról nem is írni.

Végre is, az ember nem azért jött a világra, hogy az egész életét szenvedéssel töltsse el. Elhatároztam, hogy kiverem a fejből ezt az egész komédiát. Talállok én vigasztalást ezer más dologban is.

Mikor látta, hogy én komolyan véget akarok vetni az egésznek, az sem tetszett neki. Az ellenállásom izgatta, nem volt ő ahhoz szokva, hogy olyan röviden bánjanak vele.

És én? — Minél inkább meggyőződtem arról, hogy az ellenállásom vonza őt hozzám, annál erősebben fejlődött ki bennem az az elhatározás, hogy megmaradok ez ellenállás mellett. Így legalább hü marad hozzám; megtartja mindazt az illúziót, amivel körülvettem; szebbnek jobbnak fog tartani, mint aminő vagyok és sohasem szünik meg szeretni. Ez az én vágyam és ezt csakis ugy fogom elérhetni.

Lásd kedvesem, ez az egyetlen mód arra, hogy az állhatatlan emberek szerelmét leköszük a magunk számára.

Sokkal többet irhatnék neked még erről az én első szerelmemről, mint a mennyi egy levélpapírra ráfér s éppen ezért befejezem levelemet azon reményben, hogy kíváncsiságodat sikerült kielégítenem.

Első szerelem? Lári-fári.

Milyen komolyan veszi az ember a dolgot mikor benne van, pedig csupa neveltség

Még most is fülemben csengenek szavai: »Nem vagyok szerelmes. Határozottan nem. Sőt nem is tartom lehetségesnek, hogy valaha egy földi nőbe szerelmes tudjak lenni. Az én szerelmem, az én eszményképem ott fűt van a magasban, a hófehér tiszta barány felhők, az azur kék menybolt mögött. Látom, örökké látom, szívemet majd megrepszti utána a vágy s még sem tudom elérni soha.

Az én ideálom nem lenge fatyolborított istennő, nem jár bársonyban, brokátban. A nép leánya ő. Ott született a sötét pince, dohosszagu szalmazsupján, bölcsője a nedvességtől nyirkos, mohával benőtt falak között ringott; ruhája rongyos, s annak szerte logó foszlányai alól kilátszik karjainak márvány fehérsége. Arcának vonásait még nem festette meg földi ember, de lelke az tiszta, szive naiv, telve azzal a csodás szerelemmel, melynek szülőanyja a szeretet magasztos érzése! Ez fiuk az én ideálom; ez az, miután az örülethez közel, lázas agygyal szüntelenül kutatok, amit nem fogok feltalálni soha. Azok az asszonyok, kiknek illatos boudoirjaikról ti csodás dolgokat meséltek, kikről azt hiszitek, hogy kábító illatot lehelő testükben rejlik az az érzés, melyet nekünk mennyei üdvösség gyanánt hirdetnek, ezek az asszonyok hidegen hagynak engem. Szoborszerűen szép idomaik, érdekes vonású arcuk felkeltik bennem az érdeklődést, felebresztik bennem a festőt, de az ember nem hevül látásukra. Sivár pusztá marad a lelkem, mint eddig volt, nem érzek

az egész. Olyan jóízűt tudok nevetni rajta, ha eszembe jut, hogy igazán

Isten veled édes! Pá!
Szívüdvözöl:

Ella.

Napirend 1899. szeptember 13-án.

Naptár: szerda, szept. 13. — Róm. kath.: Amát. — Prot.: Amát. — Görög-kel.: (szept. 1.) Egyed. — Zsidó: Tischri 9. — Nap két 5 óra 37 perckor; nyugszik 6 óra 15 perckor. — Hold két 2 óra 43 perckor délután; nyugszik 11 óra 14 perckor éjjel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: szeles, hűvös idő, eső várható.

— **(Uj regényünk.)** »Hazatérés«, ezt a címet viseli új regényünk, melynek közlését mai számunkban kezdjük meg. A szerzője: Ossip *Schubin* egyike a legtermékenyebb s legolvasottabb szepiroknak. Modern és előkelő minden ízében. Eddig huszonnyolc regénye jelent meg a legelőkelőbb német kiadóknál: Drezdában, Lipszében, Jénában, Berlinben és Stuttgartban, valamennyi három-négy kiadásban, de van olyan is, melyből már a nyolcadik kiadás is látott napvilágot. A »Hazatérés« Ossip *Schubin* legújabb műve, mely szenzációt kellett a könyvpiacra. Csak született költői tehetség képes oly megindító asszonyi alakot festeni, mint a minő a »Hazatérés« hősnője. A kritika egyhangulag elismeri, hogy ennél értékesebbet Ossip *Schubin* nem alkotott. A két kötetes regényt szintén könyvalakban közöljük.

— **(Személyi hír.)** *Hetyey* Sámuel megyéspüspök a ma reggeli gyorsvonattal a püspöki konferenciára Budapestre utazott.

— **(Az ötvenkettesek fogadtatása.)** Az 52-ik gyalogezred holnap (szerdán) reggel félhat órakor érkezik haza Pécsre. Házi ezredünket a városi hatóság ünnepélyesen fogadja a vasutnál s *Majorossy* Imre polgármester ma falragaszokon a megszokottnál is áradozóbb szavakkal hívja föl a város lakosságát, hogy a fogadtatáson vegyen részt és a házakat lobogózzák föl. A fölhívás a következőleg hangzik:

»Tisztelt Polgárok! A császári és királyi 52-ik számú Frigyes főherceg úr ő Fensége nevét viselő és valóban hősi multtal bíró gyalogezred, városunk szeretett házi ezrede folyó hó 13-ikán reggel fél 6 órakor vasuton, váro-

látásukkor egyebet maró kinoknál, gyötrő vágnál azután, ki nem lehet az enyém soha!

Pedig tudom, hogy van a világon olyan nő, mint a milyet én keresek, találtam is már rongyos, szegény leányt eleget, de nem merem őket megszeretni, erőszakkal tartom vissza lelkemet, mert rettegek attól a gondolatától, hogy én szeretném azt a nőt, mint álmatlan éjszakáim lázasan alkotott eszményképének megtestesült képét, imádnám, s ő nem szeretne engem örökké, nem szeretne s megcsalna! Ez volna az, mi engem megölné! . . .

Szegény fiu! Nem is tudta, hogy ezzel a nem egyszer elmondott álmával szinte a maga végzetét jövendölte meg. Érzékeny lelke azonban már előre sejtette azt a tragédiát, melyre őt a kegyetlen sors praedestinálta.

Ugy bánt vele, mint az incselkedő gyermek szokta. Megmutatta eszményképének, lázas álmának megtestesült képét, felvitte a hetedik menyországba, s midőn ez a rajongó lélek azt hitte, hogy vágyának teljesülésével felülemelkedett mindenben, ami emberi, akkor letaszította a sivár realizmus feneketlen poklába!

Szivay Béla szerelmes lett. Az az ember, kire nincs hatással a fizetett szerelmű leányok mesterkelt szépsége, kit hidegen hagytak az előkelő hölgyek szerelmet lehelő budoirjai, az az ember rabszolgája lett egy igénytelen kis leánynak, kinek tényleg pince lakásban rin-

sunkba, édes otthonába, Baranyamegye melegen érző szívébe visszaérkezik. Hat évi távollét után ismét szíveinkre ölelhetjük a haza és a Felséges király szolgálatában kiváló harcférfiakat, gyermekeinket, testvéreinket, illetőleg a megye derék szülőiteit is, kik mind a két törvényhatóságnak mindig csak jó hirt és dicőségét szereztek. A magasztos hivatás kötelességének hű teljesítéséből méltán eredő önzéret szárnyakat ad a derék hadfiak honvágyának, mert hisz hő óhajuk városunknak viszontláthatása, édes övéiknek ölelhetése valahára megvalósul. Örömmünnepet ül holnap tehát e város minden nemesen érző polgára s ennek a város hatósága is méltó kifejezést kíván adni abban, hogy a hős ezredet a vasuti pályaudvarban ünnepélyesen fogadja. A midőn ezt köztudomásra hozom, meg vagyok győződve, hogy mindenki készséggel hozzájárul a közörműnek nyilvánításához s ezért, a ki csak teheti, házán nemzeti lobogót tűzend ki. Isten hozza szeretett gyermekeinket, testvéreinket, vitézeinket! Pécsen, 1899. évi szeptember hó 11-én. Majorossy Imre s. k. polgármester.

— **(Baranyamegye közigazgatási bizottsága)** ma délelőtt 9 órakor tartotta rendes havi ülését a vármegyeház nagytermében báró *Fejérváry* Imre dr. főispán elnöke alatt. Az ülésen jelenvoltak: *Tormai* Károly alispán, *Koszits* Kamill főjegyző, *Dragonescu* Dömjén kir. pénzügyigazgató, *Zsolnay* György kir. főügyési helyettes, *Kovácsfi* Kálmán főmérnök, *Jeszenszky* Lajos árvaszéki ülnök, *Nagy* Jenő tiszti főügyész, *Mende* Lajos dr. tiszti főorvos, *Salamon* József kir. tanfelügyelő, *Jagits* József, *Német* Lipót, *Stajevics* János, *Benkő* Gyula, *Simonfay* János, *Hinka* László, *Halvax* József és *Driesz* Lajos bizottsági tagok s a referens aljegyzők. Az ülés tudomásul vette a tiszti főorvos, a tiszti főügyész, a kir. főmérnök és az árvaszéki elnök jelentéseit, egyéb ügyek azonban olyan hosszú vitákat provokáltak, hogy az ülés déli félégely óráig eltartott.

— **(Névmagyarosítások.)** *Fischer* Ferenc tamási illetőségű ugyanottani lakos vezetéknévénél »Faragó«-ra és kiskoru *Krausz* Mór siklói illetőségű lengyeltóti lakos vezetéknévénél »Katoná«-ra kért átváltoztatása, belügyminiszeri rendelettel megengedtetett.

— **(Armentesítő társulati közgyűlés.)** A fekete, pécsi és egerszegi vízlecsapoló társulat f. hó 11-én délelőtti 11 órakor rendkívüli közgyűlést tartott, *Aidinger* János társulati elnök elnöke alatt. A közgyűlés, melynek tárgya a köröcsényei csatorna tisztogatására szükséges költségek megszavazása volt, egy óra alatt véget ért.

— **(Áthelyezett tanítónők.)** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Pich* Aranka hidegkuti és *Weigertné Rajcsányi* Margit kistényei állami elemi iskolai tanítónőket kölcsönösen áthelyezte.

— **(Közütak költségei.)** Az alispán bejelentette a mai megyei közigazgatási ülésen, hogy a siklós-trinitási törvényhatósági közut kijavítási munkálatait a megtartott árlejtésen *Schwarz* Hermann és Társa vállalták el 6¹/₂ százalék engedmény mellett 3264 forint 92 krajcárért. Az egyéb közutakon teljesítendő javítási munkálatokat ugyane cég nyerte el 8¹/₂ százalék engedmény mellett 5869 forint 61 krajcárért. A bizottság az árverések eme eredményeit jóváhagyólag vette tudomásul.

— **(Egy havi adó.)** Megyénkben — mint az *Dragonescu* Dömjén kir. pénzügyigazgatónak a megyei közigazgatási bizottság mai ülésén tett előterjesztéséből kitűnik — a múlt hónapban egyenes adókban 324.570 forint folyt be, míg a múlt esztendő augusztusában csak 290.659 forint. Ez esztendő elmúlt nyolc hónapjában egyenes adókban befolyt összeg szintén kedvezőbb 28395 frttal, mint a múlt év hasonló időszakában. A kiirt hadmentességi adóból a múlt hónapban 1487 forint folyt be; hátralék van még 2940 forint.

— **(Az oroszliak borjárandsága.)** Ez ügy ma ismét nagy port vert fel a megyei közigazgatási ülésen. A hegyháti főszolgabíró 8 krajcárban állapította meg lite-renkint a *Gundy* Miklós plébánosnak fizetendő borjárulékot az oroszli szőlőbirtokosok ellenében, kiknek felebezése folytán ma foglal-

Verőfényes nyári nap volt; a napnak alátűző sugari szinte pajkos játzsisággal csókolgatták a kórház szürke falait, recés ablakait.

Az egyik kórteremben feküdt a fiatal festő. Halavány arcát egy árnyalattal még sápadtabbá tette a betegség, mélyen beesett szemei azonban nem veszítették el régi fényüket, mely most még szembeötlobben látszott, midőn felcsillant szemeiben az öröm.

— Haza megyünk? — kérdezte idegesen. — Ugye-e haza Musettehez? . . . Szegény leány, tudom mennyire vár. No siessetek hát. Hiszen nem látjátok, hogy mennyire várom a viszontlátást?

Lassan öltöztették fel, óvatosan, miközben hol egyikünkkel, hol a másikkal fogott kezét s míg szóáradatát néhányszor rekedten sivitó köhögés szakította meg, addig beszélt, folyton, szakadatlanul, mintha egyszerre akarta volna elmondani mindazokat a gondolatokat, melyek agyában egymást kergették.

— Ne aggódjatok fiuk! mondá fájdalmas mosolylyal — Nem vagyok már beteg, semmi bajom. Ne higgyetek a doktoroknak. Tudom, hogy teletujták a fületeket képtelen ostobaságokkal. Pedig az egész csak annyi, hogy kissé fáradt vagyok, pihenésre van szükségem, aztán megint egészséges leszek.

Erős köhögési roham vett rajta erőt s halvány ajkain egy piciny vércsepp jelent meg. Szemeit álmadozva meresztette a padlóra, a midőn folytatta:

gott a bölcsője, de lelke tiszta volt, mint a csillogó arany — látszólag!

Mi tudtuk ezt, de őrizkedtünk még sejtetni is azzal a szerencsétlen emberrel, kinek ideális eszmevilágától távol állt a helyes, logikus gondolkodás, ki nem értett a pszichológiához, ki nem látta, hogy minden ölelését, minden csókját, melyet csak lehelni merészelt arra a márvány homlokra, érdemetlenülre pazarolja.

De Béla kimondhatatlanul boldog volt, boldog, mint oly emberek szoktak lenni, kiknek emésztő vágyát véletlenül teljesíti a széles sors.

Azt a leányt *Murger* szerint: *Musette*-nek keresztelte el s mi is csak úgy hívtuk. Tán már el is felejtettem igazi nevét.

Musette! Midőn gondolkodásom közben e névhez jutok, kezemben egy pillanatra megáll a toll! Olyan e név az én emlékeimben, mint egy sötét pszichológiai problémájú tragédiának alapeszméje, milyenek csak szakavatott írók agyában szülehetnek meg.

Egy napra emlékszem még. Az utolsóra. *Szivay* Béla beteg lett, súlyos beteg. A lazás munka, melyet azóta folytatott, mióta *Musette*-jét feltalálta — agyba döntötte, mellbeteg lett. Kórházba szállították, néhány hétig ápolták, aztán mint »lábadozó« kibocsájtották a kórházból, nekünk azonban megsugták, hogy nincs mit remélni, tönkre tette magát, elveszett!

kozott a bizottság az ügygel. A főszolgabírói határozat mellett szóltak *Halvax József*, *Tormai Károly* alispán, *Hinka László*, *Német Lipót* és *Simonfay János*, ellene *Jagits József* és *Benkő Gyula*, végre is a bizottság nagy többsége jóváhagyta a borjárandóság fizetésére kötelező főszolgabírói határozatot.

— **(A tisztartó kutyái.)** Siklóson *Lösch János* uradalmi tisztartó olyan hamis kutyákat tart, melyek az iskolás gyerekeket folyton rémitgetik. A főszolgabíró ezért elrendelte, hogy a kutyákra szájkosár teendő, a mely rendeletet *Lösch* megfélembrezte a megye közigazgatási bizottságához. A bizottság már régebben jóváhagyta a főbíró határozatát, de ez ellen is felebbezett a tisztartó, mely felebbezést ma a bizottság a belügyminiszterhez felterjeszteni határozta. Minthogy azonban addig a hamis kutyák akár az összes iskolás-gyerekeket összemarcangolhatják, a bizottság felhívta az alispánt, hogy a saját hatáskörében gondoskodik a kutyáknak ártalmatlanná tételéről; ha kell lövesse őket agyon. Mert a főbírói határozat, mint ilyen, mivel nincs benne, hogy csak »birtokon kívül« felebbezhető, nem hajtható végre, míg a miniszter is nem határoz benne.

— **(Összeesett az iskolában.)** Ma reggel nyolc órakor a polgári leányiskola harmadik osztályában a reggeli ima alatt egy fiatal leányka élesen felsikoltott s a következő pillanatban összerogyott. *Tobak Ilonka*, *Tobak Ferenc* gőzketulajdonos leánya lett beteg. *Reberics Imre* igazgató az irodahelyiségbe vitette a leánykát s orvost hivatott. Értesítették az esetről a leányka édesanyját is, ki a gyermeket hazavitette, még mielőtt az orvos megérkezett volna. *Tobak Ilonka* — hir szerint — már huzamosabb idő óta szivbajban szenved s ez volt ma reggeli rosszullétének is az okozója.

— **(Egyházi zenekongresszus Pécsen.)** Az Országos Magyar Cecilia-egyesület előbb Egerben, majd Kalocsán akarta

megtartani ezévi zenekongresszusát, terve azonban nehézségekbe ütköztek. *Bogisich Mihály* püspök, esztergomi kanonok, az egyesület elnöke erre — mint már jeleztük is — *Hetyey Sámuel* pécsi püspökhöz folyamodott, akitől most főpásztori levél érkezett, tudatva, hogy a püspök megadta az engedélyt, hogy az egyesület a tervbe vett zenekongresszust szeptember 26-án és 27-én Pécsen tarthassa meg. A kongresszuson *Mayer Károly* apátkanonok »A kántorkönyv szerkesztéséről« fog előadást tartani. A póttanfolyamok szervezésének és a templomokból a világi zene kiszorításának kérdéséhez az ország leghivatottabb egyházi zenészei fognak hozzászólni. A kongresszus sikere érdekében a budapesti választmány és a pécsi bizottság serényen munkálkodik. Legközelebb szétküldik a meghívókat a teljes műsossal.

— **(Közbiztonsági Vasasok.)** *Mikszik Ákos* állami főállatorvos, hivatkozva a miniszteri rendeletre, mely szerint oly községben, hol évenként legalább 150 nagy szarvasmarha kerül vágatás alá, közbiztonsági állítandó fel: javasolta az alispáni hivatalnak Vasas községben egy közbiztonsági felállítását. Az alispán a mai közigazgatási bizottsági ülésen tett előterjesztést a közbiztonsági felállítására végett, mely előterjesztést jóváhagyás végett a bizottság a földművelésügyi miniszterhez felterjesztetni határozta.

— **(Egyetemleges pénzbírság.)** Egy főszolgabírói határozat nagy vitát keltett a mai közigazgatási ülésen a megyének. Egy erdőrendőri kihágási ügyben négy tettet marasztalt el a határozat egyetemlegesen husz forint pénzbírságban. Többek hozzászólása után a határozat megsemmisített abból az okból, mert — tudvalevőleg — a pénzbírságot le kell ülni, ha a megbírságolt egyén nem fizet. Mivel pedig az illetők négyen egyetemlegesen marasztaltattak el 20 forintban, tehát egymásért ki kellene állaniok a büntetést is. Vagyis a főszolgabírónak most meg kell vál-

innen. Nem festek én ilyen profán dolgot. A legközelebbi képem a »Szerelmem« lesz. Már meg van a fejemben a terv s néhány nap múlva hozzá fogok a munkához. Képzéjétek. Musettet fogom lefesteni, úgy, ahogy megismertem, egészen élethűen, abban az egyszerű kék-fehér kartonruhácskájában, melyben hozzáam jött. Haját, azt az aranyszőke hajtengert kibontom, palástnak teszem a vállára, ez lesz az egész képen az egyedüli pompa. Szemeiből, márványhomlokáról lesugárzik az ártatlanság, egész lényén előmlik az a báj, melyet én magamnak a szerelmem képének tulajdonságául elképzélek. Tudom, hogy le fognak rántani a kritikusok, de mit bánom én? Ők csak hadd rajzolják a szerelmet kéjsóvár, buja szépségű asszonynak, ördögien szép arccal s érzéki ajkakkal. Én az ideális szerelmet fogom bemutatni, hiszen Musette lesz a modellem.

— De hol van az a leány? Miért nincs itthon? Elküldtéték? Ez nem szép töletek. Hivjátok haza.

Sápadttá vált arccal, szótlanul tekintettünk egymásra, mert sejtettük a következő pillanat tragédiáját. Nem akartuk megmondani, hogy Musette, az ártatlan leány megszökött, megszökött egy közönséges őrmesterrel még az nap, midőn a fiatal festőt a kórházba szállítottuk.

Láttuk, hogy Béla türelmetlensége percről percre nő, éreztük kérdőleg reánk szegzett szemeinek szúrós tekintetét, mely torkunkra forrasztotta a hangot.

toztatni az ítéletet és fejenként elítélni az illetőket 5—5 frt pénzbírságra, a mely ítélet azután végrehajtható is lesz.

— **(Gyújtó villám.)** Alsó-Leperden egyik éjjel borzasztó nagy vihar dühöngött. A nagy felhőkben sűrűen cikáztak egymásután a villámok, melyeket hatalmas dörgések kísérték. A nagy szélvihar, mely a legvastagabb fákat is alaposan megcibálta és a felhőszakadásszerű nagy eső teljes rémületbe ejtette az álmukból felriadt lakóságot. Az öreg asszonyok jajgattak, hogy itt a végítélet napja. Hát ennek az ijedelemnek volt is némi jogosultsága, mert ugy tiz óra tájban a villám lecsapott egy juhakolba és felgyújtotta azt. A juhakolban 450 darab juh volt, mely a tűz martalékává lett. Az akolhoz közel egy istálló is meggyuladt, melyben sok szarvasmarha állt. Innen is csak néhányat birtak megmenteni, a többi odaveszett a tűzben. Ugy halljuk, hogy az elpusztult állatok biztosítva voltak.

— **(Öngyilkos leányzó.)** Könnyelműen dobta el magát fiatal életét *Szombati Sára* 18 éves öcsényi leányzó, a ki a padlás felakasztotta magát. Holttestét megrémült édesanyja találta meg a padlás gerendáján lógva, a honnét a házban dolgozó *Benyovszky János* vágta le. A fiatal leány öngyilkosságának oka valószínűleg az, hogy hűtlenül elhagyta a kedvese.

— **(Arckép-leleplezés Szigetvárott.)** A szigetvári takarékpénztár közgyűlési határozata folytán f. é. szeptember hó 17-én d. e. 10 órakor tartják Szigetvárott a »Szigetvári Takarékpénztár« volt vezérigazgatója, *Duchon József*nek arckép-leleplezését. Az ünnepélyt, melyen Szigetvár és a vidék intelligenciája vesz részt, a takarékpénztár helyiségében tartják.

— **(A városi közigazgatási bizottság.)** f. hó 14-én d. e. 10 órakor tartja szeptember havi ülését a város közgyűlési termében.

— **(Iskolaszéki ülés.)** A városi iskolaszék f. évi szeptember hó 15-én d. u. 3 órakor a városháza közgyűlési termében ülést tart, melynek tárgya az 1899/900. évre be-

De nem volt reá szükség, hogy szóljunk. Szivay Béla révedező tekintete, mintha valamely láthatatlan delejes erő vonzotta volna, az íróasztalra tévedt.

Tulleszített erővel egy ugrással ott termett s kezei lázas sietséggel kutattak. Megtalálta, a mit keresett.

Megdöbbenve kiáltott fel:

— Mi ez?! Musette levele?!

Felbontotta s olvasott. Nem. Nem olvasott, hanem fájdalomában elnyögte azt a borzasztó három szót, mely élettragédiájának utolsó felvonása volt:

»Bocsáss meg!

Musette.«

Csupán ennyi volt a levélben.

— Musette elhagyott! . . . Megszökött! . . . ordítá Béla s a következő pillanatban végigzuhant a padlón s szájából pataként ömlött a vér. Néhány perc múlva vége volt, meghalt.

. . . Felébredek álmodozásomból, a múlt emlékeiből visszatérek a sivár jelenbe, az események lassacskán visszavonulnak a feledés sűrű fátyola mögé, csupán ez az arckép emlékeztet a történetekre, annak a halavány arcu fiatal festőnek a képe s úgy tetszik nekem, mintha keskeny ajkai most is mosolyogva azt susognák:

— Musette!

Horkai Elemér.

iratkozott tanulók statisztikai kimutatásának beterjesztése s egyéb folyó ügyek.

— **(Megrabolt öreg asszony.)** Mint értesülünk, a napokban Szent-László pusz-
tán özv. Rege Józsefné házába fényes nappal
eddig ismeretlen tettesek betörték s álkulcs
segélyével felnyitva a szobában talált ládát,
abból az öreg asszony néhány darab fehér-
neműjét és öt forint készpénzét kivették. A
tettesek alighanem igen ismerősek a ház kö-
rül, mert több pénzt sejtettek a ládában, mit
az is igazol, hogy a ládában csak öt forintot
találva, alapos házkutatást tartottak. Ez a fel-
tevés azért is helyes, mert az utóbbi időben
hire járt, hogy özv. Rege Józsefné férje után
örökölt. Hogy kik voltak a tettesek, azt a
megindított nyomozás fogja kideríteni.

— **(Baleset.)** Ma délelőtt a Kis-Makár-
utcában egy Josipovics Milánné nevű asszony,
amint lakásának ajtaján kilépett, oly szeren-
csétlenül csuszott el a kövezeten, hogy bal
lábát bokájában kifecamította. A szerencsétle-
nül járt asszonyt beszállították a kórházba.

— **(Az árvák istápolója.)** Örökké
felejthetlen, kedves napot szerzett tegnap a
városi árvaház növendékeinek Zsiga László
helybeli gyógyszerész és neje, az áldozatkész-
ségéről már annyira ismeretes Zsiga Lászlóné.
Minden esztendőben egyszer megvendégeli a
szegény árvákat, hogy kijusson nekik is leg-
alább egy évben egyszer a pótolhatatlan apai
és anyai szeretetből. A kis árvaleányok és
fiuk tanítónők vezetése alatt mintegy 74-en
jelentek meg Zsiga László fröhweisz-völgyi

szőlőjében. Volt mulatás, éneklés, dalolás és
gondtalan játszás egész délután. Azután jött
az uzsona, uzsona után pedig az ajándék
kiosztás. Az uzsonnánál Zsiga Lászlóné ked-
ves leánykái, Gizi, Margit és Tiszi szolgáltak
fel, majd ők is a játszó közbe elegyedtek és
fokozták a jókedvet. Este felé azután, mikor
a kis árvák ismét visszatértek az árvaházba,
felhangzott ártatlan ajkaikról az ima jólte-
vőikért.

— **(Tolvajok a padláson.)** Rác
Péter Zsemenye pusztai lakos házában tegnap
tolvajok jártak éjnek idején. A tolvajok a
szomszéd ház kertjéből kúsztak a padlásra s
arról lefeszítve a lakatot, behatoltak. A pad-
láson azonban nem tehettek nagy kárt, mert
az teljesen üres volt s így kénytelenek voltak
minden haszon nélkül tovább állni. Mind-
amennyire nyomozást indítottak az éjjeli látó-
gatók ellen.

— **(Segédjegyzői állások szer-
vezése.)** A mai megyei közigazgatási bizott-
sági ülés foglalkozott több községi jegyző ama
kérelmével, hogy jegyzőségük mellé segédjeg-
yzői állások szerveztessenek. A bizottság el is
határozta, hogy felterjesztést tesz a belügy-
miniszterhez, miszerint a *berkesdi*, *bikali* és
abaligeti körjegyzőségek mellé egy-egy segéd-
jegyzői állás szerveztessék 200—200 forint ál-
lami hozzájárulással, annál is inkább, mert a
jegyzők nagy munkahalmazát az anyakönyvi
ügyek okozzák.

— **(Ezt a nyár tevé.)** *Jeszenszky*
Lajos árvaszéki elnök a megyei közigazgatási

bizottság mai ülésén előterjesztvén havi jelen-
tését, kiemelte, hogy a *feldolgozatlan darabok*
száma ezeröttszázötvenkilenc. De egyszersmind
biztosította a bizottságot, hogy ezek nem res-
tanciák, hanem csak azért maradtak eddig fel-
dolgozatlanul, mert nyári szabadságot élveztek
az árvaszéki tisztviselők. A darabok ki van-
nak osztva s fel is fognak dolgoztatni a ren-
des időre, mert most már nincs nyár s a ki-
pihent és kiutazott tisztviselők kétszeres erő-
vel fognak dolgozni.

— **(Árvaügyek és az ügyészség.)**
Jagits József a megyei közigazgatási bizottság
mai ülésén az iránt szólalt fel, hogy az árva-
széktől a megyei tiszti ügyészségnek bírói be-
keblezés végett áttett ügyeknél valami módon
intézkedni kell, hogy azokat a bíróság megbí-
zatás híján ne utasítsa vissza, két költséget
okozván a feleknek s ily esetben csak a
nagykoru feleket értesítvén, úgy hogy a visz-
szautasításról az ügyészség mit se tud. Egy-
szersmind az ügyészség által felszámítandó
díjakat is meghatározni kérte, hogy a felek
lássák irásban, végzésileg, hogy mit kell nekik
fizetniük. A felszólalás elég hosszú vitát kel-
tett, melyben résztvettek *Német* Lipót, *Hinka*
László, *Jeszenszky* Lajos és *Kossits* Kamill s
végre is határozatba ment, hogy ezentul az
árvaszék végzésileg utasítsa a tiszti ügyészsé-
get az árvaügyi bekeblezések foganatosítására
s ez alapon az ügyészség a maga számára is
kérhessen az elintézésről értesítést. A költsé-
geket szintén már eleve a végzésre feljegyezni
határozták.

Huszonöt éves lehetett; nagyon szép; ovális arca
csupa báj és kedvesség. Dús aranyszőke haj, finom met-
szesű orr, vastag izezett szemöldök, nagy, mélytűzű szem,
piros kis száj. Nagyon sápadt a színe, mint azoké, akik
a falu erős levegőjén növekedtek fel s később valami
dohos lyukban kell dolgozniuk a kenyérért.

Ha látta az ember, önkénytelenül is az a kérdés
fakadt az ajkán: miért kinozza a balvégzet ezt a gyö-
nyörű teremtest?

Mintha napsugarban fürdenék az arca, hirtelen fel-
vidult. »Talán még minden jóra fordul« — biztatgatta
magát. Hirtelenében Grieg egy melankólikus dalába kezdett.

Halkabban és halkabban hallatszott a dal, mindjob-
ban tompult a fény. A festőnő közben megtisztította a
palettát, az ecseteket a »Figaró« legujabb számába gyön-
gyölte (Párisban tekszik ez a műterem, a Clichy-boule-
vardon) s a hosszukás csomagot a karmantyujába dugta,
felvette elegáns szabásu, de kopott és foltos kabátját s
az utcára ment.

Hideg februárius volt, de nem fagyott. A festőnő
olyan gyorsan ment a Rue des Martyrs s a Place de la
Trinité-n keresztül a Chaussee d' Antin felé, mintha a
maga gondolatai elől futna. Itt-ott mégis megállott egyik-
másik fényes kirakat előtt. Hajdanta mennyi mindenre
volt szüksége, ha sétára ment. Most mosolygott. De sokat
tud nélkülözni azóta! Olyan vágytalanul nézegette a csil-
logó holmikat, mintha csak az ég csillagai ragyognának
rá a tükörelakok mögül.

Mégis rászánta magát és belépett egy cukrászoltba;
néhány darab süteményt csomagoltatott be. »Ma, nincs

HAZATÉRÉS.

REGÉNY KÉT KÖTETBEN.

IRTA:

OSSIP SCHUBIN.

FORDITOTTA:

BALLANGÓ.

PÉCS, 1899.

A »PÉCSI FIGYELŐ« KIADÁSA.

— **(Jön a végrehajtó.)** A megye közigazgatási bizottsága ma ismét egy csomó község ellen rendelte el a felelősséget, mivel nagyon hátra vannak az adók befizetésében. Így elrendelték a felelősséget Maiss, Dunaszekcső, Baar, Bozsok, Püspöklak, Lőcs, Baán, Kéménd, Nádasd, Saárok, Kácsfalu és Rácmecske ellen. A felelősség elrendeléséből azután most már következik, hogy a jelzett községekbe állami adóvégrehajtót küldenek, a ki majd szép lassacskán behajtja az adóhátralékokat, csak — rá kell bízni!

— **(Félnek a költségtől.)** Magyar-Hertelenden vasuti postahivatalt állít fel a posta és távirdaigazgatóság. Erről értesítették a községet s most a községtől visszaérkezett a válasz, hogy ők nem vállalnak el a hivatal költségeiből semmit. Pedig erre nem is hívták fel őket, mert a hivatal kiadása a jövedelemből biztosítva van. A körébe tartozó községek, Barátúr, Egyházbér, Bodolya és Magyarbóly szintén tiltakoznak a költségek ellen, a mi a megyei közigazgatási bizottság ülésén ma általános derűtséget keltett. Különben tudomásul vette a bizottság a bejelentett félelmet, a mi a postahivatal felállításának nem képezi akadályát.

— **(Fogházak megvizsgálása.)** Zsolnay György, kir. főügyészi helyettes a megyei közigazgatási bizottság mai ülésén bejelentette, hogy a járásbírói fogházakat megvizsgálván, a pécsváradi, mohácsi, dárdai és szentlőrinci járásbírói fogházakat teljesen kifogástalanoknak találta, de a siklósi és sásdi

annál több kifogás alá esnek. A sásdi kritikán aluli, a siklósin is sok a javítani való s majd a volt Pelikán-vendéglőből fognak fogházat építeni. A jelentés felterjesztetett az igazságügyminiszterhez, a hol kéri a bizottság a hiányok sürgő pótlását.

— **(A siklósi polgári iskola.)** A siklósi polgári iskola iskolaszéke egy üres tanári állást óhajtván betölteni, a pályázatot úgy hirdette meg, hogy a megválasztandó tanító az igazgatói teendőkkel is megbíztatik. Mivel azonban a tanfelügyelő Rédei Károly tanítót bizta meg tavaly az iskolaszék előterjesztésére az igazgatói teendők ideiglenes végzésével s mert az igazgatóságtól Rédei elmozdítva nem lett, illetve elmozdításához a tanfelügyelő nem járult hozzá, a megye közigazgatási bizottsága mai ülésében először is kimondta, hogy az igazgatói állásban jövőre is Rédei maradjon s a tanítói állás betöltése iránt új pályázat hirdetendő, miután a régi az igazgatói teendőkre is hivatkozott s a pályázók erre is reflektálva adták be kérvényeiket.

— **(Az országot és a jó falusiak.)** Minden intézménynek megvan a maga fény- és árnyoldala. E régi igazság mellett bizonyít a tótfüi asszony eszejárása is. Most, hogy országot kapott Tótfü, összeköttetést nyert Bonyháddal, Szászvárral, Mágocscsal, Sásddal, szóval egész nagyvilággal, a mi közlekedési és közgazdasági tekintetben nem éppen megvetendő előny: Tótfü, ez a kis eldugott község a Hegyháton, egyszerre kibontakozott a névtelenség homályából s kezd szerepelni. Az or-

szágot kiemelte a névtelen községek sorából. Örülne is neki a falu népe, de azért ennek az országotnak is meg van a maga hátránya. A község érdemes birájának tisztos felesége, a mikor előtte méltatták az országot nagy jelentőségét és kiváló előnyeit, mosolyogva válaszolt:

— Igaz, igaz, hogy sokat ér az országot; csak hogy az is igaz, hogy most a köves uton — még egyszer annyi »pácskerék» kopik, mint az előtt kopott.

— **(A világ aranytermelése.)** A már eddig ismert számadatokat alapul véve, konstatació, hogy az 1899. év aranytermelése még nagyobb arányu emelkedést fog mutatni a múlt évvel szemben, mint az 1898. év mutatott az 1897. évvel szemben. Az Egyesült államok termelése előre láthatólag 7—10 millió dollárral lesz magasabb a tavalyinál. Délafrika aranytermelése minden valószínűség szerint tovább fog haladni a száz millió dollárt, a mi kerekszámban 25 millió dollár növekvést fog eredményezni. Ausztrália termelése pedig 10—12 millió dollárral lesz nagyobb az 1898-ik évi termelésnél.

— **(Gyilkos cséplőgép.)** Gábor Katalin szántói munkásnő Kammerer Ernő Barna-pusztáján dolgozott a cséplőgép mellett, mint kéveadogató. Munkaközben a szerencsétlen leány a cséplőgép dobjába esett és oly súlyos zúzódásokat szenvedett, hogy a kórházba kellett szállítani.

— **(Gyujtogató.)** Már négy ízben leégett Csötönyi Dániel szegzárdi gazda jó

ELSŐ FEJEZET.

A mester magára hagyta. A tanítványok közül csak ő egyedül maradt a műteremben.

A széles ablakon beszűrődő világosság már bágyadt s szürkébe olvadt fénye.

Még egy pillantást vetett a tanulmányfejre, melyen dolgozott, azután sóhajtva fordult el a képtől.

Öreg olasz asszonyt ábrázol a festmény; a nyakára nagy sárga kendő csavarva, fülében arany karikák.

A mester: Armand Sylvains ma megdicsérte tanítványát.

— Nem rossz, nem rossz — je ne déteste pas cela du tout — mondogatta. Csak folytassa, még viszi valamire.

»Mit jelenthet ez a jóslás«, töprengett a leány magában, hogy »még viszem valamire«. Talán jövőre kiállíthat a Szalonban, vagy vevő akad majd a képre? Felsóhajtott.

Tehát nem fog többé nélkülözni, ha viszi valamire. Más vágya nem volt, minthogy megszabaduljon a nyomortól.

Meglátszott az arcán, hogy valamikor szebb napok mosolyogtak reá; a sors viharfelhői mintha árnyékot vetettek volna a homlokára.

biztosított gabonája, a mi azt a gyanút keltette, hogy bizonyosan a gazda maga gyujtotta fel a silány gabonát. Mult héten ismét kigyuladt Csötönyinek az összehordott gabonája és teljesen el is égett. A csendőrség kinyomozta, hogy Csötönyi maga volt a gyujtogató, mert a buzája silány volt és magasan biztosította.

— **(Uj plébános.)** Viljevoi plébánosá *Gadó Sándor*, volt pécsi segédlelkész, ottani adminisztrátor nevezetett ki.

— **(Zsinati vizsgálat.)** A folyó hó 26-ra kitűzött zsinati (plébánosi) vizsgálatot a jövő hó 5. és 6. napjaira halasztották el.

— **(Bérmálási körút.)** A megyéspüspök folyó hó 25—30. napjain a mágocsi esperesi kerületben; október 1-én Magyar-széken; október 5—13. napjain a dombóvári kerületben fog bérmálási körutat tartani.

— **(Ellopott aranyóra.)** Glaser Ferenc budapesti órás a napokban Belistyén járt, mely alkalommal Zipressenbaum Dávid ottani órásnak egy duplafedelű aranyórát adott át javítás végett. Zipressenbaum azonban — vasárnap lévén — a korcsmába ment, ahol valami enyveskező ember ellopta az aranyórát. Most persze mindenfelé keresik a tolvajt; így került el hozzánk is a lopás hire, mert a pécsi rendőrséget is megkeresték a tolvaj kinyomozása iránt.

— **(Uj kórházi gondnok.)** A mohácsi László kórháznál üresedésben levő kórházgondnoki állásra a főispán *Begedi Károly* segédjegyzőt nevezte ki.

— **(Áthelyezett mérnök.)** *Dömötör Alfréd*, m. kir. államépítészeti mérnök Pécsről Miskolcra helyeztetett át. — *Kovácsfi Kálmán* főmérnök a megyei közigazgatási bizottság mai ülésén bejelentette, hogy az így megüresedett mérnöki állás betöltésére jelenleg szükség nincs, mert a munkálatokat a megmaradt létszám is elvégzi.

— **(A garéi posta.)** A garéi posta nem hozza be a költségek kétharmadát s ezért a postaigazgatóság be akarja szüntetni. Ezt bejelentették ma a megyei közigazgatási bizottságnak, de a bizottság nem javasolja a posta bezűntetését, annál is inkább, mert Garén körjegyzőség és anyakönyvvezetői hivatal is van, tehát ott a postára is szükség van, bárha maguk a garéiak nem igen szeretnek is levelet írni.

— **(Kisköszeg panasza.)** Kisköszeg község felebbezéssel élt a pénzügyigazgatóság amaz intézkedése ellen, hogy a főherceglaki uradalom adóját nem Kisköszegen, hanem Ivándárdán irták elő. A felebbezést ma tárgyalta a megye közigazgatási bizottsága, azonban azon az alapon, hogy Főherceglak-puszta közigazgatásilag Ivándárdához csatoltatott, tehát az adó is utána itt irandó elő, — a felebbezést elutasították.

— **(Büszkén szeretem a spányolt.)** Ez lehet a nádasdi iskolaszéknek a jelszava. Legalább arra mutat az, hogy megfelebbezte az iskolaszék a közigazgatási bizottságnak ama határozatát, hogy a bizottság figyelmezteti a községi előjárókat, hogy a rendes iskolai beiratásokra és iskolabajjárásra nagy gondot fordítsanak. A határozat — úgy látszik — sértette a nádasdi iskolaszéket, de hogy miféle okból, azt nem lehet tudni —

és megfelebbeztek. Persze, a felebbezést, mint alappal nem bírót, egyszerűen ad acta tétetni rendelte a közigazgatási bizottság.

— **(Mikor a szerető lovagias.)** Buszi István, a Sipőc-féle gyógyszerár házi-szolgája, ki tegnap hurcolkodott a Kisfaludy-utca 4. szám alatti házba, a napokban valami mulasztásért összeszidta a cselédjét. Tegnap este kilenc órakor beállított lakására egy fiatalember s midőn Buszi kérdezte tőle, hogy mit akar, azt felelte:

— Minek szidta meg a Marit?

Ekkor sült ki, hogy a vendég Gaál Vilmos, a cseléd szeretője, ki most »elégítélt« öhajjt. Természetes, hogy Buszi István nem volt hajlandó felvilágosítást adni, miközben veszekedés támadt, mely nemsokára tettlegességgé fajult. Buszi István azonban nem sokat teketóriázott s rendőrt hivatott, ki a lovagiaskodó legényt mihamarább beszállította a torony alá. Magánlak megsértése és becsület-sértés miatt feljelentést tettek Gaál Vilmos ellen, kit ma délelőtt kísérték át a kir. ügyész-séghez.

— **(Keresnek egy katonát.)** Stankovics Mito eszéki legényt az idén akarták mérték alá állítani, de a fiatalember jobbnak látta elmenekülni a »tauglich« hal járó gyönyörök elől, s dacára a számos idézésnek ez idő szerint még nem sziveskedett a sorozó bizottság elé lépni. Most aztán megunták a meghívásokat a katonák, s körözést bocsájítottak ki a menekülésben levő legény ellen. Hogy megtalálják-e az kérdéses, annyi azonban bizonyos Stankovics Mitó jól elbujt, mert már vagy három hete keresik s még eddig nem sikerült szüleinek sem ráakadnia.

— **(Anyakönyvi ügyek.)** Az üresedésben levő kémesi anyakönyvvezetőhelyettesi állásra *Schwartz Aladár* kérvényét határozta pártolólag felterjeszteni a belügyminiszterhez a mai megyei közigazgatási bizottsági ülés. A bizottság *Lukács Ferenc* viszlói helyettes anyakönyvvezetőt saját kérelmére felmentette állásától. A németbolyi helyettes anyakönyvvezetői állásra *Tabak Frigyes* kérvényét határozta pártolólag felterjeszteni a bizottság Végül *Narancsik József* belyei anyakönyvvezetőt folyó évi október 1-től saját kérelmére állásától felmentették. *Simonkovits Mihály* mohácsi másodjegyző az anyakönyvvezetőhelyettesi állásától való felmentését vagy tiszteletdíja felemelését kérte. A bizottság tiszteletdíját 100 forintra felemelni javasolja a miniszter előtt.

— **(Távirдахivatal Sasdon.)** *Kovácsfi Kálmán* kir. főmérnök ma előterjesztést tett a megyei közigazgatási ülésen, hogy Sasdon távirдахivatal fog felállíttatni, ha a község 196 forinttal hozzájárul a költségekhez évenként. Mivel a község hajlandó, a távirдахivatalt legközelebb felállítják.

— **(Jubiláló tűzoltóegylet.)** A somogy-csurgói önkéntes tűzoltó-egylet tegnapelőtt ünnepelte meg fennállásának negyedszázados évfordulóját. Az ünnepélyen részt vett a vármegye minden számbavehető tűzoltó-egylete, Budapestről pedig *Bulyovszky Aladár* miniszteri titkár, tűzrendészeti referens utazott le. Az ünnepély szépen sikerült gyakorlattal kezdődött, a mely után a koronaszálloda nagytermében *Kacs Kovics* Lajos főszolgabíró

elnöklete alatt diszközgyűlést tartottak. Az elnöki megnyitó után dr. *Horváth József* főgimnáziumi tanár a jubiláló egylet főparancsnokának, *Reményi Samunak* érdemeit méltatta, a ki már husz év óta buzgolódik e diszes állásban az egyesület érdekében és a kinek legnagyobb érdeme van abban, hogy ma már az egyletnek tizennégyezer forint vagyona van. A beszéd végén az ünnepelt arcképét leplezték le. Délután a »Somogy megyei tűzoltó-szövetség« tartotta alakuló közgyűlését, a melyen elnökül Reményi Samut választották meg közfelkiáltással. Este lakoma volt.

— **(Szapora tehén.)** Kis-Vejkén *Hohmann János* kisgazda tehene a mult szerdán három borjut ellett. Egy üszőt és két bikát. A borjuk élnek, hanem bizony nagyon kicsinyek.

— **(Körözött csaló.)** A szegzárdi törvényszék *Nagy Endre* Lázár, 33 éves volt kórházi fűtőt, család vétsége miatt országosan körözötteti, mert időközben a büntetés elől ismeretlen helyre távozott.

— **(Felakasztotta magát.)** *Mész István* napszámos, 77 éves dunaföldvári lakos, megunta életét, halálát pedig már nem győzte várni, tehát midőn hozzátartozói nem voltak otthon, a felszerben felakasztotta magát. Mire megtalálták, már halva volt.

— **(A hadtestparancsnok gyásza.)** *Lobkovitz Lajosné* hercegné, *Lobkovitz Rezső* herceg, budapesti hadtestparancsnok édes anyja a morvaországi Frischauban ma reggel meghalt. A hadtestparancsnok már elutazott édesanyja temetésére.

— **(Az anyakönyvvezetők dologi kiadásai.)** A megye közigazgatási bizottsága még 1895-ben hozott határozatot, melyben megállapította, hogy egyes anyakönyvi kerületek mily összegben tartoznak az anyakönyvvezetők dologi kiadásait fedezni. Azonban ez a határozat nem lett végrehajtva; a községek nem illesztették be költségvetéseikbe, hanem természetben fedezték a kiadásokat, fűtés, világítás stb. szolgáltatásával. Ezt se tették mindenütt, így a laskói anyakönyvvezetőnek 52 frtjába, a hirdinek pedig 60 forintjába került évenként a dologi kiadások fedezése. Az ügygyel ma foglalkozott a megye közigazgatási bizottsága s felhívta a főszolgabírákat, hogy vizsgálják meg, mennyiben nem teleltek meg kötelezettségöknek a községek s majd ezután fognak ez ügyben határozni.

— **(Csalás.)** *Domján Péter*, foglalkozás nélküli mohácsi lakos e hó elején találkozott *Becher Ádám* csajkovici (slavonországi) német ajku földmivessel s becsalta ezt Pécsre — az alatt az ürügy alatt, hogy egy ottani nagyságos urtól bevált 200 frt jó pénzért 600 frt forgalomba hozható, a valódihoz egészen hű hamis pénzt. Pécssett bevezette emberét egy korcsmába, itt leitatta s miután a 200 frtot tőle kicsalta, megszökött. *Becher*, a ki hasztalan várta *Domján* visszatérését, látta, hogy be van csapva, Mohácsra jött tehát s az ottani csendőrségnél panaszt tett. A csendőrség mindjárt megtudta, hogy *Domján* a csaló, letartóztatta és mivel az a csalást nyomban beismerte — átadta őt a kir. járásbírósnak. A 200 forintból még csak 2 frt 25 kr. volt a vádlottnál, a többi — állítólag még Pécssett — elmúlta.

